

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1959 m.

kovo

28

SESTADIENIS
Nr 38 (1768)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. V. BALASOVAS, G. MI-CHAILOVAS. Liaudis valdžioje — 2 psl.
2. V. BARANOVSKIS. Sviesa kaime — 2 psl.
3. Mūsų skaitytojų laiškai — 3 psl.
4. V. CHARKOVAS. Tarptautinė apžvalga — 4 psl.

LIETUVOS KP CENTRO KOMITETE IR LIETUVOS TSR MINISTRŲ TARYBOJE

Dėl galvijų prieauglio išsaugojimo ir auginimo veislei ir mėšai respublikos kolūkiuose

Lietuvos KP Centro Komitetas ir Lietuvos TSR Ministrų Taryba priėmė nutarimą, kuriame pažymi, kad Žemės ūkio ministerija, daugelis partijos rajonų komitetų bei rajonų vykdomųjų komitetų, kolūkių valdybų ir žemės ūkio specialistų neskiria reikiamo dėmesio galvijų prieauglio išsaugojimui bei auginimui. 1958 metais nepagrįstai daug veršelių išbrokavo Kupiškio, Joniškio, Kuršėnų, Pabradės, Joniškėlio ir kai kurių kitų rajonų kolūkiai. Dėl to pastaraisiais metais respublikos kolūkiuose mažiau išauginama galvijų prieauglio, daug jo iššvaistoma. O tai neligiamai atsiliepia į karvių skaičiaus didinimą savo bandos sąskaita. Pavyzdžiui, 1958 metais Kaišiadorių, Naumiesčio, Silalės, Ukmergės rajonuose į karvių grupę perkelta žymiai mažiau telyčių, negu 1957 metais.

Daugelyje kolūkių dar maža skiriama dėmesio galvijų prieauglio auginimui veislei, nesudaromos grupės telyčių ir telyčių, auginimų tik veislei, jauniems veršeliams sunaudojama maža pieno bei koncentruotų pašarų. Vasaros laikotarpiu veršeliai negauna pakankamai gero žalio pašaro, o žiemą — aukštos kokybės šieno. Taip išaugintos karvės būna neproduktyvios. Tuo tarpu Kauno rajono „Bolševiko“ kolūkyje, kur galvijų prieauglio auginimui skiriamas ypatingas dėmesys, apsiveršiusios telyčios duoda po 20—30 kg pieno per parą.

Kolūkiuose dar per maža kontraktuojama ir superkama iš kolūkiečių telyčių. Todėl kolūkiečiai gyvulių supirkimo punktams ir turguose parduoda skerdimui daug gerų telyčių, o kolūkiai nepatenkinamai organizuoja mėsinų gyvulių keitimą į telyčias, pristatomas į gyvulių supirkimų punktus.

Vienas mėsos gamybos didinimo rezervų yra veislei netinkamas prieauglio auginimas mėšai. Nors naujosios galvijų supirkimo kainos ekonomiškai suinteresuoja kolūkius auginti galvijų prieauglį mėšai, tačiau daugelis kolūkių realizuoja mėšai jaunus, mažo svorio veršelius. Dėl to žymiai sumažėja kolūkių pajamos, mėsos gamyba, pablogėja jos kokybė.

Siekiant užtikrinti tinkamą galvijų prieauglio išsaugojimą ir auginimą respublikoje, Lietuvos KP Centro Komitetas ir Lietuvos TSR Ministrų Taryba įpareigojo Žemės ūkio ministeriją, partijos rajonų komitetus ir rajonų vykdomuosius komitetus imtis reikiamų priemonių užtikrinti, kad visas gautas galvijų prieauglis būtų išsaugomas ir išauginamas kolūkiuose. Reikia kiekviename kolūkyje organizuoti viso gauto galvijų prieauglio auginimą veislei ir mėšai. Telyčaitės turi būti išskiriamos į atskirą grupę ir, sudarius geresnes šėrimo, laikymo ir priežiūros sąlygas, išauginamos į labai produktyvias karves. Karvių bandos remontui reikia atrinkti telyčaites, gautas iš produktyvesnių karvių, ypač kurių pienas yra riebesnis.

Siekiant sparčiau padidinti karvių skaičių ir mėsos gamybą kolūkiuose, partijos rajonų komitetai ir rajonų vykdomieji komitetai įpareigoti dirbti kolūkiečių, darbininkų ir tarnautojų tarpe aiškinamąjį ir organizatorinį darbą, kad jie abipusiai naudingomis sąlygomis parduotų kolūkiams tinkamą auginimui galvijų prieauglį ir tuo padėtų vystyti visuomeninę gyvulininkystę kolūkiuose.

Rekomenduojama kolūkiams, neturintiems pakankamai visuomeninių pastatų gyvuliams laikyti, organizuoti užkontraktuotą telyčių auginimą pas kolūkiečius iki sukergimo arba iki apsiveršavimo.

Partijos rajonų komitetai, rajonų vykdomieji komitetai ir Liaudies ūkio taryba turi neleisti piaušti tinkamas veislei telyčias, kurias kolūkiečiai pristato į gyvulių supirkimo punktus, ir pasiekti, kad kolūkiečiai telyčias mainytų su kolūkiais ir tarybiniais ūkiais į mėšai skirtus gyvulius.

Kolūkių valdybų pirmininkai turi imtis priemonių, kad kolūkiečių turimas galvijų prieauglis būtų užkontraktuotas arba nupirktas kolūkių visuomeninei bandai didinti bei auginti mėšai. Reikia nustatyti griežtą kontrolę, kad prieauglis nebūtų parduodamas įvairiems supirkėjams.

Žemės ūkio ministerija, partijos rajonų komitetai ir rajonų vykdomieji komitetai privalo organizuoti kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose netinkamo veislei prieauglio auginimą mėšai. Sis prieauglis turi būti auginamas iki 1,5—2 metų amžiaus.

Nurodoma, kad Liaudies ūkio tarybos gyvulių supirkimo punktai supirkinėtų iš kolūkių auginamą mėšai galvijų prieauglį pagal išbrokavimo aktus, ne mažesnio kaip 200 kg gyvo svorio.

Partijos rajonų komitetai ir rajonų vykdomieji komitetai turi reguliariai svarstyti posėdžiuose veršelių išsaugojimo ir auginimo klausimus, imtis priemonių atskleistiems trūkumams pašalinti.

Šių metų kovo mėnesį kiekviename rajone reikia surengti kolūkių pirmininkų, žemės ūkio specialistų ir gyvulininkystės fermų darbuotojų pasitarimus veršelių išsaugojimo, auginimo, laikymo ir šėrimo klausimams apsvarstyti.

(ELTA).

Kad kukurūzai dideli užaugtų!

Gausiam derliui

Antroje, Juozo Špakausko vadovaujamoje, laukininkystės brigadoje kukurūzai šiemet bus auginami 10 ha plote. Į kiekvieną hektarą išvežta po 25 tonas durpių mėšlo komposto. Brigados kukurūzų auginimo grandies nariai nutarė pasiekti 35 tonų žaliosios masės derlingumą iš kiekvieno hektaro. Kova už derlių tęsiama toliau.

L. VAITKEVICIOTĖ
„Raudonojo Spalio“ kolūkio antros brigados apskaitininkė

Taikys garantuotą atlyginimą

Mažai siloso praeitais metais užaugė J. Zemaitės vardo kolūkio laukininkai. Neišaugo svarbiausias siloso šaltinis — kukurūzai, kurių pasėliai buvo blogai prižiūrėti. Artelės valdyba padarė atitinkamas išvadas — kukurūzų auginimui šiemet pradėta ruošti kruopščiai ir iš anksto.

Kukurūzams išskirta 24 ha (po 8 ha kiekvienoje brigadoje) geriausių dirvų. Tai daugumoje bulvienuos. Zemė lengva, apsaugota nuo šiaurės vėjų, dirvožemio reakcija neutrali. Nežiūrint to, kad praeitais metais dirvos buvo gerai patręštos, šiemet į jas išvežta po 30 tonų durpių-mėšlo komposto kiekvienam hektarui.

Sėja bus atliekama plačia-eiliu būdu, vėliau bukituruojant (retinant kultivatoriumi).

Išskirti kukurūzų auginimo grandžių grandininkai. Tiek grandininkams, tiek kolūkiečiams, auginantiems kukurūzus, numatytos materialinio paskatinimo priemonės. Jei grandis gaus nustatytą žaliosios masės derlių (300 cnt iš ha), grandininkui už kiekvieną toną bus išmokama po 7 rublius pinigais. Gavus viršplaninį derlių, atlyginimas bus padidintas, jo neišauginus — atitinkamu procentu sumažinamas.

Kolūkiečiams, auginantiems kukurūzus, už kiekvieną išdirbtą darbadienį be pagrindinio atlyginimo pinigais ir grūdais, bus išmokėta dar po 4 rublius pinigais. Toks materialinio paskatinimo priemonių taikymas užinteresuos žmones dirbti geriau, sąžiningiau.

Tačiau ruošiantis kukurūzų auginimui neapsieita ir be trūkumų. Svarbiausias jų tas, kad brigadose nesudarytos nuolatinės auginimo grandys. Ne vien brigadininkas, bet ir visi grandies nariai tokiu būdu jautų didesnę atsakomybę už šios kultūros auginimą, savalaikę ir kokybišką pasėlių priežiūrą. Kukurūzų auginimo, be to, nemokomi agrotechnikos. O laiko iki sėjos beliko labai mažai.

Kolūkis dar neturi sėklų, jų beicavimui chemikalų. Laikas parsivežti tai iš RTS. Atėjo laikas neatidėliotinai baigti ruošti kukurūzų auginimui.

J. Grabauskas
LKP RK instruktorius

Įlėjęs į bet kurią Vilniaus daržovių parduotuvę, pirkėjas gali gauti šviežių daržovių. Jas išaugina naujasis Vilniaus šilnamių kombinatas, kuriame dabar jau yra 14 šilnamių. Bendras naudingas jų plotas — 7000 kvadratinų metrų. Kombinato šilnamiuose — tikra vasara. Rūpestingų darbuotojų prižiūrimi, čia žaliuoja brokėliai, svogūnai, petražolės, rausta pomidorai. Neseniai čia pradėtos augini gėlės. Per šiuos metus kombinato kolektyvas išaugins ir pateiks vartotojams apie 400 tonų daržovių.

Kombinatas toliau plečiasi. Statomi nauji šilnamiai, inspektai. Keliuose šilnamiuose montuojami švitinimo įrenginiai. Švitinimas dienos šviesa pagreitins daržovių auginimą. Neries upės krante užveistas 24 hektarų sodas. Numatoma taip pat įrengti bityną, kuriame bus 125 bičių šeimos.

Nuotraukoje: šilnamio meistras Bronė Tarasevičiūtė rauna svogūnus pardavimui.

(ELTA).

Paskutnieji pasirengimai

Ateinančiais metais mūsų artelėje melžiamų karvių skaičius išaugs iki 120. Skaičiuojant kiekvienai karvei po 10 tonų, reikia paruošti 1200 tonų siloso. Reikės daug žaliosios masės. Pūdymuose auginsime įvairius mišinius bei kukurūzus. Jie ir sudarys didžiausią žaliosios masės silosui dalį.

Kukurūzai artelėje užims 23 ha plotą. Po 5 ha jų augins kiekviena iš 4 laukininkystės brigadų ir 3 ha — kolūkio komjaunuoliai. Plėsdami kukurūzų pasėlių plotus kartu didinsime jų derlingumą. Numatome gauti po 350 cnt žaliosios masės iš kiekvieno hektaro.

Kaip mes to atsiuksime? Gausus kukurūzų žaliosios masės derlius pirmiausia priklauso nuo savalaikio pasirošimo jų auginimui. Šiemet pavasaris, kaip matyti, ankstyvas, ir sėja teks pradėti žymiai anksčiau. Jai mes ruošiamės.

Visi kukurūzų priešėliai — bulvės. Patikrinome dirvožemio sudėtį. Pasirodė, kad 3 ha plote jis rūgštingas ir teks kalkinti. Paruoštas ir išvežtas į dirvas durpių-mėšlo kompostas, kurio kiekvienam hektarui tenka po 30 tonų.

A. Olsevičiūtė
„Tarybinio artojo“ kolūkio agronomas

TSRS PROFSAJUNGŲ XII SUVAŽIAVIMAS

MASKVA. Kovo 23 d. Didžiuosiuose Kremliaus rūmuose pradėjo darbą TSRS profsajungų XII suvažiavimas.

Nuotraukoje: suvažiavimo posėdžių salėje. V. Kunovo nuotr. (TASS).

LIAUDIS VALDŽIOJE

APYLINKĖS
PARLAMENTAS

Vyksta pirmoji Kapūstynės apylinkės Tarybos sesija. Į Tarybą išrinkta 20 deputatų. Dviejų metų laikotarpyje jie bus visų, išreikusių jiems savo pasitikėjimą, protu, valia, sąžine. Ar prideramai deputatai nešios tą aukštą garbę — priklausau nuo jų pačių.

Taigi, štai ji, aukščiausia valdžia, taip sakant, apylinkės parlamentas. Statybinės brigados brigadininkas Sa-požnikovas. Kuklus, malonus žmogus. Ilgų kalbų sakyti jis nemoka. Moka dirbti. Tai byloja jo pūslėtos rankos. Senas statybininkas pažįsta žemdirbio gyvenimą ir sielą, jam yra artimi ir brangūs kolūkinio valstiečio mintys ir sum-

Miesto DŽDT
I-oji sesija

Kovo 25 dieną įvyko Zarasų miesto Darbo žmonių deputatų Tarybos šeštojo šaukimo pirmoji sesija. Sesija išrinko vadovaujančius organus, išnagrinėjo miesto gerbūvio pagerinimo klausimą.

Miesto vykdomojo komiteto pirmininku išrinktas deputatas drg. Jurevičius, jo pavaduotoju — drg. Valkutis, sekretoriumi — drg. Ivanovskaja.

Į vykdomąjį komitetą išrinkti šie draugai: Jurevičius, Semionovas, Jasinskienė, Ivanovskaja, Valkutis, Traškinas, Kazlauskas, Goršanovas, Kudoba.

Sesijoje taip pat buvo sudarytos nuolatinės komisijos.

Svarstant miesto gerbūvio pagerinimo klausimą, pasisakė deputatai drg. drg. Malychinas, Goršanovas, Narbutas, Bogomolnikovas, Antanaitienė ir kiti.

Juoko ginklu...

Juokas veikia žmogų gydančiai. Svetimas juokas uemalonus, bet naudingas tinginiams ir girtuokliams. Kad juokas įgyja gydomasias savybes, buvo galima įsitikinti vykusiai išleidžiant satyrinio sienlaikraščio „Sluotos“ numerius. Patėkusius po „Sluota“ asmenis degutiškiai sutikdavo kvatavimo protukiais... Juokas trenkdavo, juokas persekiavo.

Reikalai klojasi geriau

Tik truputį daugiau savaitės praėjo nuo tos dienos, kai „Garbingo darbo“ kolūkio pirmai laukininkystės brigadai pradėjo vadovauti Fiodoras Voropajevs, tačiau jo rūpinimosi žymės jau matyti. Visuose darbuose brigadininkas rodo pavydį kolūkiečiams. Sparčiau ir geriau remontuoja-

nymai, todėl jis ir gins jų reikalus Taryboje.

Beinoras — kiaulių fermos vedėjas. Ne pagal savo amžių judrus, vikrus senukas, labai sumanus gyvulių augintojas. Prieš prasidedant sesijai jis sunerimęs kalbėjo apie žmonių poreikius. Siekiant artelei naujų laimėjimų, jo nuomone, reikia daugiausia remtis žmonėmis.

— Ką gi išrinksime apylinkės Tarybos pirmininko pavaduotoju, draugai, — paklausė pirmininkaujantis sesijoje. Kažkas pasiūlė Ivaną Pilacą. Daugiau pasiūlymų nebuvo. Pilacas buvo vienbalsiai išrinktas. Tai ir suprantama. Ivanas darbštus, nieko nepasakys. Saugoti kolūkio interesus — jo pirmas rūpinimasis.

Apibūdinti visus 20 deputatų neįmanoma, o ir nebūtina. Kaip ir šie trys, apie kuriuos tarta keli žodžiai, taip ir visi kiti — liaudies išrinktieji. Ir valdžia apylinkėje, vadinasi, yra liaudies valdžia.

V. Balašovas

DARBO ŽMONIŲ
TARNAI

Degučių deputatai. Kuklūs darbo žmonės. Liaudis patiki jiems savo interesus, per juos — savo pasiuntinius — liaudis yra valdžioje.

Trečią kartą iš eilės išrinkta į rajono Tarybą Leokadija Dicevičienė. Vadovaudama vietos septynmetei mokyklai, ji su nesilpėjančiu uolumu dirba kilnių, bet kartu ir sudėtingą pedagogo darbą. Formuoti paauglio sąmonę, ugdyti jo būdą yra panašu į sodininko, auginančio gėles, darbą, tai švelnus ir kartu neramus darbas. Daugelis vaikų, baigusių šią mokyklą, išsinešė su savimi Leokadijos Dicevičienės įskiepytas savybes. Auklėdama vaikus, ji kartu tarnauja ir jų tėvams — savo rinkėjams.

O kas tokia apylinkės Tarybos deputatė Akilina Lizunova? Paprasta kaimo moteris. Užtat ji turi didelę, kantrią širdį.

Ji atėjo į fermą sunkiame 1952 metų pavasaryje. Padėtis buvo labai sunki. Pašarai baigėsi. Gyvuliai suliesėjo. Ką ir kalbėti — nemaža žmonių nustojo tikėti, kad gyvulių žiemojimas baigsis laimingai. O Lizunova tikėjo. Išlitas dienas ji neišdavo iš fermos ir išsaugojo gyvulius. Neapsidavė sunkumams, darė viską, ką tik galėjo.

Ne dėl savęs Lizunova taip elgėsi. Jai rūpėjo kolūkio reikalai. Vadinasi, ji rūpinosi visų kolūkiečių reikalu. Dabar kolūkis nebe tas. Štai ir nereikia užmiršti, kad kolūkis kyla dėka nenuilstančių darbuotojų, tokių, kaip Lizunova, Mažeitavičius ir kt.

Jie — darbo žmonės — tvarko apylinkės reikalus. Jų asmenyje Degučių darbo žmonės yra pilni šeimninkai apylinkės, kurioje prieš 20 metų dar šeimninkavo smetoninės klikos statytiniai.

G. Michailovas

Susitikimai Glubokojėje

Šviesa kaime

Važiuojant naktį laukų keliu, susidaro keistas įspūdis. Arti ir toli šviečia elektros žiburiai. Ir atrodo, kad iš visų pusių apsupa dideli ir maži miestai su šiuolaikiniu apšvietimu.

Glubokojės rajono kaimuose elektros šviesa — įprastas reiškinys. Atvykę vakare į „Pervoje Maja“ kolūki, mes atsidūrėme skaisčiai apšviestoje gatvėje. „Iljičiaus lempytės“ šviečia kolūkiečių namuose, administratyvinėse patalpose, visuose gamybinuose pastatuose. Tai, ką

teko man matyti šiame kolūkyje, norėtusi, kad greičiau būtų Zarasų rajono artelėse. Kolūkio malūnas yra kartu ir elektrinė. Malūno apačioje įrengti trys galinigi dizeliniai varikliai. Jie ir aprūpina ūkį bei kolūkiečių namus elektros energija.

Panašios elektrinės įrengtos visuose kolūkiuose, kur mums teko pabuvoti.

Sakant „šviesa kaime“ turima omenyje ir kultūrinio Baltarusijos valstiečių aptarnavimo lygis, o taip pat jų pritapimas prie kultūros.

Užtenka pasakyti, kad daugumoje kolūkių yra stacionariniai kinai. 12 kartų per mėnesį, nemokamai, demonstruojami juose kinofilmai kolūkiečiams. Išlaidos kinui padengiamos kultfondų lėšomis, į kurį kasmet atskaitoma 2 proc. bendrų kolūkio pajamų. Taip daroma, pavyzdžiui, „Pervoje Maja“ ir „Bolševiko“ kolūkiuose.

„Bolševiko“ žemės ūkio artelėje pastatytas erdvus klubas. Be talpios salės, čia įsikūrė ir biblioteka, kurioje yra didelis pasirinkimas grožinės, politinės, žemės ūkio literatūros. Dvi kolūkio brigados randasi atokiau nuo artelės centro. Į šiuos tolimus kaimus dažnai nuvyksta bibliotekos vedėja Marija Gridiuško. Brigadose veikia nuolatinės kilnojamosios bibliotekos.

E. Dunalskis
„Garbingo darbo“ kolūkio kolūkiečis

TAI LIEČIA VISUS

Perskaityk ir pagalvok

Nukreipdama liaudies darbo pastangas bei jos kūrybinę energiją į materialinės — techninės komunizmo bazės sudarymą, mūsų partija nuolat rūpinasi, kad žmonių sąmonė neatsiliktu nuo jų buities. Šio rūpinimosi išdavoje TSKP XXI suvažiavime buvo priimtas nutarimas dėl tolesnio viso ideologinio darbo šalyje pagerinimo.

„Moskovskij robočij“ leidykla išleido A. Bezuglovo knygą „Tai liečia visus“, skirtą svarbiausiems socialistinio bendravimo klausimams. Joje pasakojama apie puikius tarybinių žmonių bruožus, apie mūsų laimės, draugystės, ištikimybės pareigos supratimą, apie tai, kaip mūsų visuomenėje nauji, socialistiniai santykiai padeda žmonėms statyti džiaugsmingą, laimingą gyvenimą, padeda įveikti sunkumus.

Pateikęs ryškius, įdomius pavyzdžius, autorius parodo kovą prieš blogus reiškinius, trukdančius mums

statyti komunistinę visuomenę: girtuokliavimą, chuliganiškumą, mėginimus gyventi kitų sąskaita, demaskuoja žmones, kurie savo pasielgimu nuodija kaimynų gyvenimą.

Į klausimą, pateiktą pirmame knygos skyriuje „Kamė laimė?“, autorius atsako dukart Socialistinio Darbo Didvyrio, „Kuibyševhidrostrojaus“ elektrosuvirintojo A. Ulesovo žodžiais:

„...Kai aš galvoju apie laimę, aš persikeliu mintimis toli, pas nepažįstamus žmones — maskviečius ir uraliečius, kuriems praver-tė mano bei mano draugų darbo rezultatai. Mano marinymu, tame ir yra didžiausia laimė — jausti, kad tu esi reikalingas žmonėms, savo šaliai: žmogus, kuriam laimės kriterijus yra jo gerovė, pasiturėjimas, yra menkystė, niekam vertas žmogus“.

Tarybiniam žmogui darbas tampa pagrindine, būtina reikme. Mes neįsivaizduojame savo gyvenimo be darbo. Mūsų asmeninė laimė priklauso nuo visuomenės gerovės.

Daugelis girdėjo apie komunistą Kirilą Prokofjevičių Orlovskį, Baltarusijos TSR „Rasvet“ kolūkio pirmininką. Orlovskis daug metų dirbo karinį darbą. Už drąsumą ir narsumą karo metu jam buvo suteiktas Tarybų Sąjungos Didvyrio vardas. Kovose už Tėvynę Orlovskis neteko abiejų kojų ir atsistatydino papulkininkio laipsniu. Tačiau komunistas nepanoro sėdėti be darbo ir paprasčiausiai paskirti jį kolūkio pirmininku. Jam vadovaujant kalūkis išėjo iš atsilikimo, tapo aukštai rentabiliu. 1958 metų sausio mėnesį Orlovskui buvo suteiktas Socialistinio Darbo Didvyrio vardas.

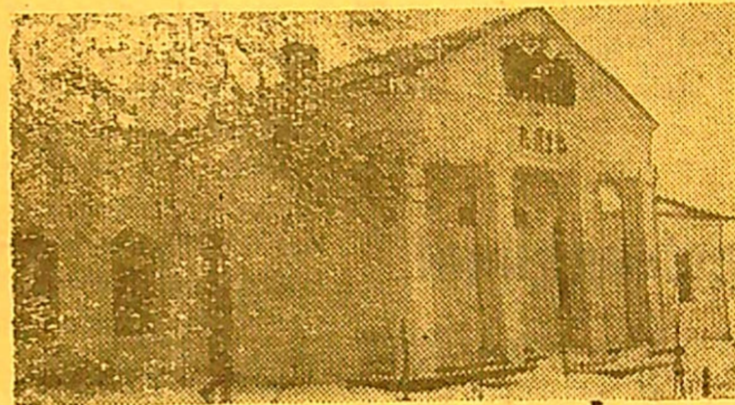
Žmonėms, sąžiningai dirbantiems Tarybų valstybės labui, kelia pasipiktinimą veltėdžiai, norintieji dirbti ir gyventi kitų sąskaita.

Dar V. Leninas netrukus po to, kai nugalėjo Tarybų valdžią pasakė: „Mes dirbsime pasmerkiami teigini: „Kiekvienas už save, vienas dievas už visus“. Mes dirbsime, siekdami įdiegti į masių sąmonę, kad savo kasdieniniame gyvenime ji vadovautųsi taisykle: „visi už vieną, vienas už visus“ (Raštai 31 tomas, 103 psl.).

Naujo, socialistinio gyvenimo fone ypatingai šlykščiai atrodo tokie gėdingi reiškiniai, kaip girtuokliavimas, chuliganiškumas, dykinėjimas. Kovodami su mūsų moralei svetimais reiškiniais, negalime pasilikti abejingi taip ydina-moms smulkmenoms.

Kova su praeities likanomis, su viskuo, kas trukdo statyti komunizmą, liečia visus.

E. Aleksandrovas

Kolūkiečiai daug skaito ir bibliotekos vedėja vos suspėja patenkinti skaitytojų poreikius. Partinės organizacijos sekretorė drg. Majorova papasakojo mums, jog kartą, bibliotekininkei uždelsus pakeisti kilnojamosios bibliotekos knygas, vienos brigados moterys surengė dėl to audringą susirinkimą.

O štai pavyzdys, rodantis didelį kolūkio jaunimo susidomėjimą menine savi-veikla. Kovo 21 dienos „Pergalėje“ išspausdintoje korespondencijoje „Jaunoji karta“ buvo pasakojama apie tai, kad „Pervoje Maja“ žemės ūkio artelėje su-

daryta komjaunimo - jaunimo kukurūzų auginimo grandis. To negana, kad grandis pasižymėjo darbo atžvilgiu, tai jos nariai organizavo ir meninę savi-veiklą. Grandyje veikia dramos ratelis, kuris ruošia ir stato vieno veiksmo pjeses.

Kai dėl „Peramogos“ kolūkyje pastatyto klubo, tai šis pastatas nemažesnis už Zarasų kultūros namų pastatą. Bet kuris kolūkis galėtų didžiulis tokiu dideliu ir puikiu klubu.

V. Baranovskis

Nuotraukoje: klubo pastatas „Peramogos“ kolūkyje.

Autoriaus nuotr.

Knygų mėgėja

Daug skaitytojų atsilanko į Imbrado apylinkės biblioteką. Tačiau geriausia bibliotekos lankytoja pelnytai skaitoma „Pirmūno“ žemės ūkio artelės kolūkietė Teofilija Kaukėnienė. Kiekvienais metais į jos formuliaraž užrašoma 40—50 perskaitytų knygų. Štai ir šiais metais ji perskaitė 15 knygų. Kolūkietę domina rusų ir užsienio klasikų, tarybinių rašytojų kūriniai. Pastaruoju metu T. Kaukėnienė perskaitė Tols-tojaus „Anna Karenina“, Dreizerio „Finansininkas“, Kronino „Žaigždės žiūri žemyn“ ir daugelį kitų kūrinių.

R. Švilpaitė
Imbrado bibliotekos vedėja

Naudinga auginti žąsis

Pateiksiu pavyzdį apie žąsų auginimo naudą.

Praėjusiais metais Ždanovo vardo kolūkyje buvo auginama 238 žąsys. Paukščiai buvo lesinami 4 mėn. Realizuojant kiekvieną žąsį svėrė vidutiniškai po 3,8 kg ir buvo gauta už ją po 75 rublius, o iš viso — 10738 rub. Paukščių lesinimui buvo sunaudota 40 cent avižų, grūdų atliekų bei miltų, 92 kg pašarinių runkelių, 300 kg bulvių ir 308 kg pašarinių grūdų. Jeigu dar pridėsime 273 darbdienius priskaičiuotus paukščių auginimo, tai visos išlaidos sudarė 4900 rub. Tokiu būdu žąsų auginimas kolūkiui davė 5830 rublių gryno pelno. Reikia pažymėti, kad žąsų ganymas pievose bei ražienose, kas žymiai atpigintų jų išaikymą, nebuvo taikomas.

Kaip tai bebūtų keista, bet einamiems metams kolūkis numato auginti vos 200 žąsų. Toks nutarimas tikrai labai keistas. Artelė turi galimybes žąsų skaičių padidinti iki 1000 vienetų. Visose mūsų kolūkių brigadose, išskyrus antrąją, yra ežerų, kuriuose gausu vandens augalų, tinkančių žąsų maistui. Vasarą, be ganyklos žąsims, reikia visai nedaug papildomo lesalo, kuriam galima panaudoti bet kokias grūdų atliekas (išskyrus rugių ir vikių): avižas, miežius, bulves, šviežią žolę ir t.t. Ganant žąsis ražienose, papildomai lesinti nebūtina.

Artelės vadovai dažnai skundžiasi patalpų žąsims laikyti trūkumu. Tiesa, šiuo atžvilgiu pas mus yra sunkumų. Praėjusiais metais visus paukščius laikėme blogai pritaikytose patalpose. Ar galima rasti išeitį? Galima. Reikia pastatyti aptvarą žąsims laikyti vasarą. Tam galima panaudoti žabus, meldus, šiaudus, kartis. Kiekvienoje brigadoje galima įrengti tokią aptvarą su pašūre ir laikyti jame 150—200 žąsų. Tokį aptvarą įmanoma padaryti per 3—4 dienas. Panaudojus vietinę medžiagą 5 tokie aptvarai atsieitų kolūkiui nedaugiau, kaip 500—600 rublių. Tokie įrengimai tarnautų eilę metų. Statybos išlaidos atsilygins su kaupu. Teisingai organizuojant paukščių laikymą, kiekviena žąsis duoda kolūkiui 18—20 rublių pelno. Žinoma, norint gerai atpenėti paukščius, reikia daug pastangų, tačiau visa tai su laiku atsilygina. Paukštininkystė gali ir tapti pajaminga visuomeninio ūkio šaka.

M. Grigis

Mūsų artelėje nustatyta, kad gimę veršeliai 15 dienų laikomi prie karvės, po to perduodami mums — veršinininkams. Man priskirti 32 veršeliai. Auginu juos iki šešių mėnesių amžiaus, paskui perduodu šerikams. Kadangi veršelius iš fermos gaunu vienus anksčiau, kitus vėliau, tai ir aš, savo ruožtu, visus juos suskirstau į grupes po 3—4 vienodo amžiaus veršelius, siekdama šerti ir prižiūrėti juos atitinkamai su jų amžiumi. Prieauglis stovi nekurenamoje medinėje veršidėje.

Labai svarbu teisingai organizuoti veršelių šerimą. Anksčiau šeriau juos tris kartus per parą, dabar perėjau prie šerimo keturis kartus, kuris pilnai pasiteisino. Tą patį pašarų kiekį, bet duodant jį dažniau,

Prieauglis — bandos pagrindas

Apie mano mėgstamą darbą — veršelių auginimą

veršeliai geriau įsisavina. Jie greit auga, didėja jų paros priaugimas.

Patlams jauniausiems veršeliams ruošiu maistą sekančiu būdu: 300 gramų nusijotų miltų užplikau karštu vandeniu ir sumaišau su 4 litrais pilno riebumo pieno. Miltų kiekį nustatau priklausomai nuo veršelio amžiaus ir jo sveikatos, ir kiekvieną savaitę šią normą padidinu pusę stiklinės. Vieno mėnesio amžiaus veršeliams jau duodu po 500 gramų pieno. Dviejų mėnesių amžiaus veršelius pradėdau šerti separuotu

pienu, didindama koncentruotų pašarų davinį. Esti šieną pratinu veršelius nuo 15 dienų amžiaus. Keturius kartus per dieną keičiu jį ėdžiose, nes ilgai išgulėjusį jose šieną veršeliai nenoriai ėda.

Nors retai, bet visgi pasitaiko veršelių susirgimai. Tokiu atveju tartuosi su specialistais, o taip pat, esant reikalui, taikau man žinomus gydymo būdus. Veršeliui pradėjus viduriuoti, pirmiausia sumažinu koncentratų davinį, o jį pientu pridedu du žalius kiaušinius. Gydymui taip pat taikau ažuolo žievės nuovi-

ralą bei kitas priemones. Per devynerius metus man dirbant veršininke nekrito nė vienas veršelis. Patyrimą, žinoma, turiu sukauptąsi didelį, bet kartais visgi tenka susidurti su sunkumais. Deja, niekas nepadedama man tobulinti savo darbo įgūdžius. Zootechnikų kolūkyje nėra, o pavaduojantis jį agronomas drg. Grigorjevas retai lankosi fermoje.

Šiais metais kovoju už tai, kad kiekvienas iš 32 veršelių priaugtų per parą ne mažiau kaip 900 gramų. Siekdama šio tikslo, nesigailiu pastangų ir žinių. Tai bus mano indėlis sėkmingai vykdant pirmus kolūkinio septynmečio metus.

V. GAIDELYTĖ
M. Melnikaitės vardo kolūkių veršininke

Mūsų skaitytojų laiškas

Kieno sąskaita Ovčinkovas girtuokliauja?

Veltui laukė M. Melnikaitės vardo kolūkių III laukininkystės brigados kolūkiečiai ateinant kolūkių eigulio Ovčinkovo. Pagal artelės valdybos sudarytą grafiką trečiadienį jiems turėjo būti išduodamos malkos. Ovčinkovas pasirodė tik pavakaryje. Atkeverzaivo, jei taip galima išsireikšti, kolūkių eigulys girtas girtutėlis, negalėjo net liežuviu apverstis. Žinoma, nebe malkų išdavimas jam jau buvo galvoje.

Nebe pirmą, nei antrą kartą kolūkiečiai šitokią matavo savo eigulį. Beveik kasdien Ovčinkovas geria. Kolūkiečiai nori, kad artelės valdyba susidomėtų girtuokliu Ovčinkovu, išaiškintų, be to, kieno sąskaita jis girtuokliauja.

J. Purinis

Mūsų žodis Pestiniui ir Žuklytei

Labai apsidžiaugė „Tautų draugystės“ tarybinio ūkio jaunimas, kada buvo įsteigti Samanių kultūros namai. Pradžioje čia jautėsi pakili nuotaika, buvo suruošti keli vakarai. Galima pasakyti, kad jie pavyko nebloginai.

Deja, praėjus kuriam laikui tarpui, viskas aprimo. Ne jaunimui nusibodo dirbti, bet kultūros namų darbuotojams. Kultūros namų direktorius A. Pestinis numojo ranka į savo tiesiogines pareigas ir visą savo dėmesį paskyrė „stikliukui“. Prasidėjo jo nesibaigiančios svečiavimosi kelionės. Šiose kelionėse A. Pestinį visada lydėjo ir kultūros namų armonika,

kuri neužilgo buvo išvesta iš rikiuotės.

Tiesa, šokiai ir dabar kartais suruošiami, bet ar jie gali patenkinti augančius kultūrinius jaunimo poreikius? O jaunimo „Tautų draugystės“ tarybiniam ūkyje daug, ir jis jaučiasi pajėgus pastatyti veikalą, suruošti gerą koncertą. Yra ir meno vadovas L. Žuklytė, tačiau ir ji atitrūkusi nuo savo tiesioginio darbo.

Gerbiameji draugai Pestini ir Žuklyte, jaunimas, visi tarybinio ūkio darbininkai laukia iš jūsų darbo, tikisi, kad Samanių kultūros namuose vėl vakarais užsidegs šviesos, skambės daina ir juokas.

T. Liepa

Salėje — kaip pirtyje

Kasdien rajono kultūros namų salėje demonstruojami kinofilmai, dažnai rengiamos paskaitos, pranešimai ir kitos kultūrinės priemonės. Dažniausia salė būna kupina žmonių.

Gerai, jeigu organizuota priemonė užtrunka valandą, bet vargas susirinkusiems, jeigu ji užsitęsia ilgiau. Salėje lieka tvanku, pritrūksta deguonies. Silpnės sveikatos žmogus kartais ir apalpsta. Veltui žmonės dairosi į langus, kurie, deja, visuomet aklinai uždaryti. Jie iš čia išeina, kaip iš pirties...

Netiki zarasiečiai, kad kultūros namų vadovai neturi galimybių organizuoti salės vėdinimą. Turint gerus norus, ir ventiliatorius ne taip jau sunku įrengti.

A. Rudaikytė

Vertingas lietuvių matematiko darbas

Lietuvos TSR Mokslų akademijos Fizikos ir matematikos instituto mokslinis bendradarbis Vytautas Statulevičius savo disertaciją mokslų daktaro laipsniui įgyti paskyrė vienam sunkiausių matematikos skyrių — tikimybių teorijos ribų teoremų tyrimui. Šių tyrimų rezultatai bus plačiai taikomi radiotechnikoje, statistinėje fizikoje, polimerų chemijoje ir sprendžiant kai kuriuos paviršinių šlifavimo klausimus.

— Vytautas Statulevičius yra Leningrado mokslininko, TSRS Mokslų akademijos nario-korespondento J. Liniko mokinytis, — papasakojo ELTOS korespondentui Vilniaus Valstybinio V.

Kapsuko vardo universiteto rektorius, fizikos-matematikos mokslų daktaras J. Kubilius. — Jo mokslinis darbas toliau smarkiai vysto tikimybių teoriją. Jaunojo mokslininko įrodytose gausiose teoremose pirmą kartą formuluojami ribų teoremų tyrimų rezultatai galutinėse sąlygose.

Autoriaus naudojami įrodymų metodai pagal savo idėją yra daugumoje nauji. Greta originalių idėjų V. Statulevičius kūrybiškai įsisavino ir sumaniai panaudojo savo pirmtakų — Peterburgo — Leningrado tikimybių teorijos mokyklos atstovų Markovo, Bernšteino, Kolmogorovo, Liniko ir

Amerikos matematikų Ferlerio ir Čžuno panaudotus metodus. Mokslinis darbas „Tikimybių teorijos ribų teoremos“ yra, be abejo, didelis pasiekimas vystant šią sudėtingą matematikos sritį.

Apie kai kuriuos savo darbo rezultatus Vytautas Statulevičius praėjusiais metais referavo Pasauliniame matematikų kongrese Edinburge (Škotijoje). Naujus pasiekimus tiriant ribų teoriją Lietuvos mokslininkas išdėstys savo referate informacijos teorijos ir atsitiktinių procesų konferencijoje, kuri įvyks šių metų birželio mėnesį Pragoje.

(ELTA).

Draugystė su užsienio pionieriais

ROKISKIS. (ELTA). Obelių pirmos vidurinės mokyklos pionierius vėl aplankė laukiamas svečias — laiškanešys ir įteikė jiems žydą voką su užrašu „Tarpautinis“. Vos tik pasibaigus pamokoms, įvyko draugovės sueiga. Jaunieji leniniečiai su didžiausiu susidomėjimu perskaitė Vokietijos Demokratinės Respublikos Busenštado miesto vidurinės mokyklos pionierių laišką. Jame tolimieji draugai rašė apie savo draugovės gyvenimą, apie tai, kaip jiems sekasi mokslas. Tačiau labiausiai obeliečius nudžiugino atsiųstoji dovana — vaikų piešinių albumas.

Mokyklos pionieriai draugų iš užsienio laiškams ir dovanoms sudėti įrengė atskirą kampeį. Čia galima pamatyti taip pat vokų su Bulgarijos Kinijos ir net tolimojo Vietnamo miestų pašto antspaudais.

Trumpi pranešimai

PAGĖGIAI. Čia įvyko dalyviai prisidėję socializacijai žemės ūkio pirmųjų susirinkimas, kuriam dalyvavo daugiau kaip 300 žmonių. Pranešimą apie uždavinius rajono žemės ūkyje padarė partijos rajono komiteto sekretorius drg. Dagilis. Susirinkimo

(ELTA). KUPIŠKIS. Kontraktacijos sutartis dėl veršelių auginimo visuomeninei bandai „Aukštupėnų“ kolūkių valdyba sudarė su 28 kolūkiečiais. (ELTA).

Žinios iš laukų

Kad derlius geresnis būtų

P. Cvirkos vardo kolūkių žemdirbiai konkrečiu darbu kovoja už gausų žemės ūkio kultūrų derlių. Visose trijose laukininkystės brigadose mineralinėmis trąšomis papildomai tręšiami žiemkenčiai, daugiametės žolės, kultūrinės pievos. Išberiant jį kiekvieną žiemkenčių hektarą po 100 kg superfosfato, patręštas 30 ha pasėlių plotas. Taip pat patręštos 50 ha plote daugiametės žolės, išberiant po 200 kg superfosfato į ha. Gausiausiai tręšiamos kultūrinės pievos. Kiekvienam jų hektarui skiriama po 150 kg kalio druskos bei 100 kg superfosfato.

P. Jauniškis

Sėjame daugiametes žoles

Naudodamiesi rytiniais pašaliais, mūsų žemės ūkio artelės laukininkai sėja daugiametes žoles. Jų plotus šiemet padidinsime 102 hektarais. Sparčiausiai daugiametį žolių įsėjimas vyksta trečioje kompleksinėje brigadoje, kuriai vadovauja brigadininkas Kazys Vitkauskas. Čia pasėta 25 ha dobily bei motiejukų. Neatsilieka ir kitos brigados. Kolūkis jau įvykdė pusę daugiametį žolių sėjos plano, pasėjęs 51 ha dobily bei motiejukų.

J. Paliokas
Stalino vardo kolūkių agronomas

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Kelias į derybas atviras

TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko draugo N. Chruščiovo spaudos konferencija, įvykusi kovo 19 d. Kremliuje, sukėlė plačių atgarsių užsienyje. Užsienio spauda pažymi, kad Tarybų Sąjungos vyriausybės vadovo pareiškime ir jo atsakymuose į korespondentų klausimus buvo paliesti aktualiausi šių dienų klausimai, būtent — taikos sutarties su Vokietija sudarymas ir okupacinio režimo likvidavimas Vakarų Berlyne.

Praėjo beveik keturi mėnesiai nuo to laiko, kai Tarybų Sąjunga pateikė konkrečių pasiūlymų šiais klausimais. Platieji pasaulio visuomenės sluoksniai visiškai remia taikią Tarybų Sąjungos iniciatyvą. „Visi sveikai galvoja žmonės, — pažymi Prancūzijos laikraštis „Liberasyon“, — pritaria Maskvos nuomonei, kad, išsprendus šias problemas, būtų žengtas nepaprastai svarbus žingsnis likviduojant liūdnai pagarsėjusį šaltąjį karą“.

Tarybų Sąjungos pasiūlymai turi didžiulę gyvybinę jėgą, nes juos padiktavo tautų valia.

Tuo tarpu kai kurie politiniai veikėjai Vakaruose, nenorėdami atsisakyti „šaltojo karo“ metodų, mėgina iškreipti Tarybų Sąjungos pasiūlymų tikslus ir jų taikingą pobūdį.

N. Chruščiovo kalba spaudos konferencijoje su nauja jėga demaskavo šias niekingas Vakarų propagandos pastangas. Vokietijos laikraštis „Der Morgen“ rašo: „Visa spaudos konfe-

rencija vyko šūkiu: Valstybės — antihitlerinės koalicijos dalyvės turi sėsti už derybų stalo ir kartu su abiejų Vokietijos valstybių atstovais išspręsti pagrindinę problemą — sudaryti taikos sutartį su Vokietija“.

Daugelis Vakarų laikraščių ypač išskiria N. Chruščiovo žodžius apie tai, jog Tarybų Sąjunga siekia, „kad niurus naujo karo debesys visiems laikams išnyktų iš tarptautinio horizonto“. Šį kilnų mūsų šalies siekimą sveikina ir daugelis buržuazinių spaudos organų. Antai, Anglijos laikraštis „Njus Kronikl“ pabrėžia: „Kai Chruščiovas pareiškia, kad tarptautinė atmosfera ne tikrai gali, bet ir turi tapti švaresnė, jis išreiškia viso pasaulio viltis“.

TSRS yra tos nuomonės, kad svarstyti klausimus dėl laikos sutarties su Vokietija ir dėl Vakarų Berlyno būtų tikslingiausia vyriausybės vadovų pasitarime. Kadangi Vakarų valstybės kol kas nėra tam pasiruošusios, Tarybų Sąjunga sulinka pradėti derybas užsienio reikalų ministrų pasitarimu, kad vyriausybės vadovų pasitarimas įvyktų vėliau. Kaip pareiškė N. Chruščiovas, Tarybų Sąjunga, savo ruožtu, padarys viską, kad ministrų derybos būtų sėkmingos. Vakarų Vokietijos laikraštis „Forverts“ rašo: „Maskvos derybų planas jau seniai guli ant stalo. Tačiau Vakarai kol kas neišskėlė jokių konstruktyvių planų. Reikia, kad Vakarų valstybės taip pat skubiai pateiktų

savo pasiūlymus“.

Tarybų Sąjungos pozicija visiškai aiški ir kupina taikingumo dvasios. „Vokietijos klausimas turi būti išspręstas taikiai!“ Šis šūkis, kaip pažymi Kinijos laikraštis „Dagun Bao“, skamba dabar visur. Visuomenė reikalauja, kad Vakarų valstybės sėstų už derybų stalo. Ir tie didėję reikalavimai veikia Vakarų valstybių pozicijas. Siomis dienomis įvykusiame Anglijos ministro pirmininko Makmilano ir Eizenhauerio susitikime, kaip tvirtina užsienio laikraščiai, buvo susitarta surengti šią vasarą Vakarų ir Rytų šalių vyriausybės vadovų pasitarimą.

V. Charkovas

Prieš porą mėnesių Pandėlio vartotojų kooperatyvo darbuotojai bei nariai suorganizavo saviveiklos kolektyvą. Čia buvo sukurti mišrus, moterų ir vyrų chorai, šokių ratelis, dūdų orkestras. Viso čia į saviveiklą susibūrė apie 60 žmonių.

Neseniai įvykusioje rajoninėje meno saviveiklos kolektyvų apžiūroje kooperatininkai užėmė pirmąją vietą.

Dabar šis kolektyvas ruošiasi respublikinei Dainų šventei.

Nuotraukoje: repetuoja Pandėlio vartotojų kooperatyvo dūdų orkestras. (ELTA).

Kinostudija „Sartai“ pradėjo darbą...

Plati, beribė sniego lyguma... Ir per ją, vis artėdamas prie žiūrovo, paukščių skrieja baltas žirgas, pakinkytas į lenktynių rogutes. Jis vis auga, artėja, užpildo visą ekraną. Rodos, dar minutė, ir tradicinis dusetiškių bėgimas įsoks į salę...

Bet ne... Gražiai mesdamas į priekį grakščias kojas, žirgas praskrieja. Lenktyninių rogučių sukeltas sniego sukūrys apgaubia ekraną. Snaigės krinta, gula ir iš jų susirikiuoja užrašas: „Dusetų rajono mėgėjiška kinostudija „Sartai“ rodo dokumentinį filmą „Rajone, kuriame mes gy-

vename“.

1959 metai, Dusetos“...

Sio kino filmo dar nėra, bet jis jau gyvena jaunųjų kino mėgėjų vaizduotėje.

...Sunku dabar ir pasakyti, kam pirmajam kilo mintis suorganizuoti Dusetose kaimiškojo rajono kino mėgėjų kinostudiją. Ir kai LLKJS rajono komiteto biuro narys Antanas Matiuškas atėjo su tuo pasiūlymu į rajono vykdomąjį komitetą, jo rankose jau buvo nemažas kino mėgėjų sąrašas.

— Mums tereikia lėšų kinoaparaturai įsigyti, — pasakė jis. — Padėkite, draugai.

Netrukus dusetiškiei par-

sigabeno iš Vilniaus siaurajuostį kino filmavimo aparatą „Kijev“, galingą magnetofoną garsui užrašyti.

...Dabar kiekvieną vakarą mėgėjiškos kinostudijos „Sartai“ nariai praleidžia Dusetų rajono kultūros namuose. Užsiėmimams vadovauja jos „direktorius“ ir režisierius Antanas Matiuškas. Tam jis pasiruošė. Keltą dienų Matiuškas praleido Lietuvos kinostudijoje, kur vyr. režisierius Mikalauskas supažindino jį su nelengvu režisieriaus, operatoriaus darbu. Dabar Matiuškas moko kitus mėgėjiškos kinostudijos narius... O jų nemaža — visas būrys. Greta jos organizavimo entuziastų Girčio, Ašvydžio, Vapsvos matome visą eilę naujokų. Juos suviliojo skelbimas, kurį perskaitė mieste...

Pirmoji respublikoje kaimiška kino mėgėjų studija pradėjo įdomų darbą.

E. ULDUKIS

Dusetos.
(Iš kovo 26 d. „Tiesos“).

Kultūrinio gyvenimo kronika

LIAUDIES KULTŪROS UNIVERSITETE

Vilniuje atidarytas miesto liaudies kultūros universitetas. Atidarymo dieną Vilniaus įgulos karininkų namuose susirinko apie 700 miesto jaunuolių ir merginų. Per dvejus metus jie susipažins su literatūros, meno, muzikos, architektūros pagrindais. Paskaitos bus iliustruojamos spektaklių ištraukomis, muzikinių kūrinių koncertais, dailės kūrinių parodomis.

ARCHEOLOGINIAI IR ETNOGRAFINIAI TYRINĖJIMAI LIETUVOJE

Lietuvos TSR Mokslų akademijos mokslinėje konferencijoje buvo apsvaistyti respublikos archeologų ir etnografų mokslinių tyrimų rezultatai per paskutiniuosius dešimt metų. Per tą laiką Lietuvos archeologai ištyrė apie 500 paminklų. Buvo tyrinėjami senoviniai architektūros pamink-

lai, piliakalniai, pilkapijai. Ruošiama spaudai Tarybų Lietuvos archeologinė apybraiža ir kiti moksliniai darbai apie archeologinius tyrinėjimus.

Didelis darbas atliktas tyrinėjant liaudies buitį, tautinius drabužius, gyvenamuosius ir ūkinius pastatus.

MENO SAVIVEIKLOS APŽIŪRA

Telšių J. Zemaitės vardo vidurinėje mokykloje įvyko rajono meno saviveiklos apžiūra, kurioje dalyvavo 27 kolektyvai. Gerai buvo įvertinti „Liepsnos“ kolūkio kaimo kapelos, „Komjau-nuolio“ kolūkio choro, „Rudupės“ kolūkio skaityklos senųjų šokėjų, rajono vartotojų kooperatyvų sąjungos saviveiklininkų pasirodymai. Daugiau kaip 50 saviveiklos kolektyvų vadovų ir geriausių atlikėjų buvo apdovanoti asmeninėmis dovanomis ir rajono kultūros skyriaus Garbės raštais.

KINO LAIKRASTIS

Vilkijos rajono „Stalino keliu“ kolūkio kultūros namai organizavo kino laikraštį. Jame pasakojama apie kolūkio laimėjimus, kritikuojami apsilėdėliai. Kino laikraštis turi didelį pasisekimą kolūkiečių tarpe.

ZONINIS KONKURSAS

Kapsuke Petro Cvirkos ir Salomėjos Nėries vardo dailiojo skaitymo zoniniame konkurse dalyvavo daugiau kaip 90 skaitovų iš dešimties rajonų — Kazlų Ru-

dos, Alytaus, Daugų ir kt. Devyni skaitovai iškovojo teisę dalyvauti respublikiniame konkurse.

(ELTA).

SCENOJE — P. CVIRKOS APSAKYMŲ HEROJAI

Lietuvos TSR Valstybinio akademinio dramos teatro kolektyvas, pažymėdamas P. Cvirkos 50-ąsias gimimo metines, sukūrė naują spektaklį „Lakštingala“. Pjesę parašė respublikos nusipelnęs artistas B. Lukošius. Joje panaudoti P. Cvirkos apsakymai „Lakštingala“, „Vartiklis“, „Paslaptis“, „Cūkriniai avinėliai“ ir kt. Spektaklyje parodomi vokiškųjų okupantų žvėriškumai Lietuvoje.

Nuotraukoje: scena iš spektaklio.

J. Juknevičiaus

(ELTOS) nuotr.

Medžiai griūva...

Neseniai Zarasų miesto Mičiurino gatvės namo Nr. 10 gyventojas Jefimas Bobkovas su žmona Tania pasiėmė piūklą ir, nuėję prie liepų, augančių tarp jų ir piliečio Alfonso Kudriašovo daržų, nupiovė tris medžius. Medžiai tuojau pat buvo supiaustyti į gabalus.

Sąžiningi žmonės šio Bobkovų savivaliavimo fakto nenutylėjo. Kas gi gali ramiai žiūrėti į tai, kad jie želdina, puošia savo gimtąjį miestą, o štai atsiranda pavieniai asmenys, kaip Bobkovai, kurie keliais piūkle ar kirvio užsimojimais sunaikina jų darbo vaisius. Bobkovai bus nubausti pagal užsitarnavimą.

Tai ne vienintelis atsitikimas, kai mieste naikinami ir žalojami medžiai. Šio mėnesio pradžioje automašinos „LU-71-34“ vairuotojas Feliksas Bagdonavičius M. Melnikaitės ir Vilniaus gatvių sankryžoje užvažiavo ant šaligatvio ir nulaužė dvi liepas bei su daužė cementinę urną. Bagdonavičius panašiais „darbeliais“ jau pagarsėjęs tiek Zarasuose, tiek Daugavpilyje — ten kur tik pasirodo su mašina. Daug kartų buvo baustas, bet atitinkamų išvadų, deja, nepadarė. Su tokiais ir panašiais asmenimis, naikinančiais visuomeninį turtą, miesto papuošalus — medžius, visiems piliečiams reikia vesti griežtą kovą.

J. Bogomolnikovas

Keliauja pionieriai

Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos mokiniai pavasario atostogas stengiasi praleisti kuo įvairiau įdomiau. Mokyklos pionieriai — turistinio sporto mėgėjai, surengė turistinę išvyką į kaimynines mokyklas. Pionieriai aplankė broliškosios Latvijos respublikos Raudos septynmetės mokyklos moksleivius, susipažino su jų gyvenimu, mokslu. Turistinio žygio dalyviai aplankė Stelmuzės ažuolą — milžiną.

Per dvi dienas žygio dalyviai sukorė apie 40 kilometrų, surinko nemažai įvairių pavasario gėlių.

V. Žekonytė
turistinio žygio vadovas

SKAITYTOJAU!

Neužmiršk užsiprenumeruoti balandžio mėnesiui rajoninį laikraštį „PERGALĖ“

Laikraštis išeina 3 kartus per savaitę

Prenumeratos kaina:

1 mėn. — 1,95 rub.
3 mėn. — 5,85 rub.
iki metų
pabaigos — 17,55 rub.

Prenumeratą priima ryšių ir „Sąjunginės spaudos“ skyriai bei agentūros, visuomeniniai spaudos platintojai, kolūkių laikšakininkai ir apylinkių Tarybų sekretoriai.

Užsiprenumeruokite ilgesniam laikui!

Redaktoriaus pavaduotojas V. BARANOVSKIS